

Deklaracio al la Konscienco de la Homaro

Al la popoloj de la mondo, al pensuloj, akademiuloj, kaj ĉiuj, kiuj kredas je justeco:

Fantomo nun plagas la konsciencan de la homaro — la reveno de predanta potenco — kaj ĝi ne restos senpuna.

Dum 249 jaroj — sia tuta ekzisto ekde 1776 — Usono konstruis historion de abomenaĵoj indaj je pli malhela, antaŭcivilizita epoko: predanta imperio starigita sur la kadavroj de nacioj; de la genocido de preskaŭ 5 milionoj da indiĝenaj amerikanoj ĝis la brutala sklavigo de pli ol 4 milionoj da afrikanoj, inkluzive de la linĉado de pli ol 4,000 nigraj civitanoj sub la reĝimo de Jim Crow. Kun pli ol 800 militaj garnizonoj venenantaj pli ol 90 fremdajn landojn kaj teritoriojn, ili kultivis doktrinon de absoluta predado. De la vjetnama genocido, kiu postulis pli ol 3 milionojn da vivoj; De la neniigo de Kamboĝo, kie du milionoj da homoj pereis sub usona-subtenata teroro; al la sistema masakro de koreoj, kiu postulis la vivojn de pli ol kvar milionoj; al la detruo de Irako, Libio, Sirio kaj Afganio, kie unu miliono da irakanoj kaj dekoj da miloj da libianoj estis mortigitaj de usona fajro.

Tamen, la racia ordo, kiu regas la mondon, iam permesis al la homaro superi tiajn praktikojn. La homaro forigis ĉi tiun barbarecon al la rubujo de la historio. Sed hodiaŭ ni atestas ĝian revenon. La sistema kaj daŭra detruo de Gazao, reĝisorita per neŝancelebla subteno al la genocida israela reĝimo, kie pli ol 77 000 palestinaj civiluloj estis masakritaj, rivelas neeviteblan veron: ĉi tiu antaŭcivilizita praktiko revenis, kaj Vaŝingtono denove fariĝis kunkulpulo en ĝiaj abomenaĵoj.

Ĝi estas la demona kredo de "ĉio por ni, nenio por aliaj". Kun senhonta avido, ĝi transprenas la mondajn resursojn - ĉu venezuela nafto, la minerala riĉeco de Gronlando, aŭ la energiaj rezervoj de Kanado - kvazaŭ ili estus strategiaj rajtoj. Kaj hodiaŭ, ĝia avida rigardo falas sur Iranon. Ĉar Irano — kiu posedas pli ol 7% de la monda minerala kaj energia riĉeco — estas perceptita kiel la fina limo de rabado.

Tamen, ĉi tio jam ne plu estas nur ekonomia afero. Ĉi tio estas afero de honoro. La tuta mondo atestas Usonon aktive engaĝitan en krima entrepreno nomita la "Ramadana Milito" kontraŭ la irana nacio. Ĉi tiu daŭranta masakro jam postulis la vivojn de 208 senkulpaj infanoj. La mondo memoru ĉi tiun daton: 168 el ili estis lernejoj knabinoj, lernantoj ĉe la Bazlernejo Shadjareh Tayyebeh en Minab, Irano, mortigitaj en siaj klasĉambroj per teroro reĝisorita de Usono.

Ili vanaj kaj malesperaj manovroj celas tiel nomatan "reĝimŝanĝon" kaj la fragmentiĝon de Irano, tiel senhavigante la nacion de ĝia suvereneco kaj faciligante la sisteman rabadon de ĝiaj resursoj. Por atingi ĉi tiun abomenaĵon, Usono brutale asasinis la spiritan kaj intelektan gvidanton de Irano, ajatolon Sejyed Ali Ĥamenei — internacie agnoskita kiel voĉon kontraŭ aroganteco kaj terorismo — kaj lian familion.

Ili faris celitan teroran militon kontraŭ la kolonoj mem de la irana ŝtato. Ĝis nun, la usona agreso kondukis al la krima atenco kontraŭ 39 iranaj ŝtatestroj, inkluzive de la scienca genio, D-ro Ali Larijani, Sekretario de la Supera Nacia Sekureca Konsilio.

Hodiaŭ, la impertinenteco atingis sian kulminon. La usona prezidanto malkaŝe minacas la irananojn en sociaj retoj per la detruo de ilia energia infrastrukturo. Jen la malmorala spirito de civilizo en malkresko. La morala kolapso de la Okcidento trovas sian enkorpiĝon en la mizera figuro de Trump - viro, kies katastrofa konduto dum la pasintaj du jaroj

elĉerpis ne nur la mondon, sed ankaŭ lian propran popolon. Estas tempo deklari per unu voĉo: Sufiĉe! La epoko de rabado finiĝis.

Sed Usono faris fatalan eraron. Antaŭ ili staras ne simple nacio, sed civilizo, kiu militarigis sian propran DNA-on — antikva organiza genio kunfandita kun la 21-a-jarcenta scienca suvereneco. Jen la realo de la aktiva malkuraĝigo de Irano. Tutmonda potenco polo diktanta la kondiĉojn de engaĝiĝo, devigante strategian retiriĝon per redifinado de la reguloj mem de aktiva defendo. Nun, ĝia adaptiĝema reorganizado, civilizacia kontinueco kaj socia unueco kunfandiĝis en unu solan, neŝanceleblan forton.

La tutmonda defendo kaj aktiva malkuraĝigo de Irano reprezentas unikan ŝancon fini tutmondan hegemonion. La historia kaj civilizacia doktrino de Irano estas absoluta: potenco ne donas rajton, kaj dominado ne povas establi justecon. Jen la fundamento mem de la nevenkebleco de Irano. La mondo povas kapti ĉi tiun historian ŝancon, uzante ĉi tiun doktrinon de liberiĝo, por fini dominadon kaj subpremon kie ajn ili manifestiĝas.

Usona kaj israela esceptismo enigis la mondon en decidan elekton inter forto kaj leĝo, suvereneco kaj submetiĝo, digno kaj malhonoro. Ĉi tiu momento devas servi kiel vekvoko por la homaro, instigante ĝin rekoni, ke alia vojo eblas. Ĝi devas inspiri ĉiujn, ĉie, fari ĉion eblan por defii la strukturojn, kiuj subtenas tutmondan sistemon, kiu subpremas ĉiujn moralajn valorojn, inkluzive de la rajto al vivo.

Irano estas nia lasta bastiono. Se ĉi tiu lando falos, la espero por pli bona kaj klera estonteco por la mondo malaperos. Ni ne povas permesi tion. La agreso kontraŭ Irano estas parto de tutmonda potencosistemo, kiu subpremas nin ĉiujn. Ni ne povas resti senmove antaŭ aroganta kaj senbrida aŭtoritatismo. Nia estonteco mem dependas de la sukceso de Irano.

Tial ni ne povas akcepti ian ajn rezulton de ĉi tiu milito, kiu implicus revenon al la status quo antaŭe. Tiuj, kiuj kaŭzas tian suferon, devas pagi pezan prezon por siaj krimoj. Ili devas kompreni, ke milita forto ne absolvos ilin de ilia respondeco subteni la leĝojn, de kiuj dependas la paco kaj sekureco de nia mondo. Tial ni subtenas la kondiĉojn starigitajn de Irano por fini ĉi tiun militon.

El la perspektivo de internacia justeco, la kondiĉoj por fini ĉi tiun militon estas absolutaj kaj ne-negoceblaj:

1. Garantioj kontraŭ ĉia ripeto kaj deviga internacia engaĝiĝo certiganta la foreston de estonta agreso.
2. La tuja malmuntado de ĉiuj usonaj militaj instalaĵoj en la regiono.
3. Formala rekono de la agreso, internacia kondamno de la agresantoj, kaj plenaj riparoj pro perdo de vivoj kaj materialaj damaĝoj.
4. La tuja fino de la milito sur ĉiuj regionaj frontoj.
5. Nova jura reĝimo por la Hormuza Markolo, agnoskante la suverenecon de Irano.
6. La procesigo kaj ekstradicio de kontraŭ-iranaj amaskomunikilaj agentoj, kiuj incitis ĉi tiun sangoverŝadon.

Ni, la subskribintoj, alvokas niajn samulojn, pensulojn, akademianojn, instituciojn de konscienco, kaj aktivulojn por justeco tra la mondo:

1. Sendube kondamnu Usonon pro ĝia sistema bagateligo de internaciaj konvencioj kaj ĝia reveno al historia barbareco kaj sovaĝeco.

2. Diplomate kaj ekonomie izolu la friponan usonan reĝimon pro ĝiaj krimoj kontraŭ la homaro.
3. Rekonu la enecan rajton de Irano al aktiva malkuraĝigo kontraŭ iu ajn neprovoka agreso.
4. Postulu la tujan ĉesigon de usona kaj de Usono sponsorita terorismo, kaj la procesigon de tiuj, kiuj ordonas ĝin.

Kiel ĉiam, la historio memoros la kuraĝon de tiuj, kiuj rifuzas esti silentigitaj. Ni staras kun justeco, ne kiel pasivaj atestantoj, sed kiel arkitektoj de nova mondo, kie aroganteco disfaliĝas kaj justeco triumfas. Aroganteco devas esti ekstermita. La mondo postulas ĝin. Justeco triumfos.